

Seznam přednášejících a účinkujících na 25. Akademických týdnech 2015

P. Zbigniew Jan Czendlik (6. září 1964, Brenna, Polsko) je římskokatolický kněz a lanškrounský děkan. Teologická studia absolvoval v Katovicích a Varšavě. V r. 1989 vysvěcen na kněze a poté působil v polských Katovicích. V r. 1992 byl vyslán do Čech, první rok jako farní vikář v Náchodě a administrátor excurrerendí farnosti Studnice. Poté odešel do Lanškrouna. V r. 2005 zahájil provoz Rodinného dětského domova v Žichlínce. Účinkoval v TV pořadech Bolkoviny, Krásný ztráty, Uvolněte se, prosím. Je moderátorem pořadů Uchem jehly a U Pastýře.

Ing. Dana Drábová, Ph.D., (3. června 1961) vystudovala Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou ČVUT, obor Dozimetrie a aplikace ionizujícího záření. V letech 1994–2002 se věnovala doktorskému studiu v oboru jaderná fyzika, získala titul Ph.D. Od 1. listopadu 1999 je předsedkyní Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Od listopadu 2006 do listopadu 2009 předsedala asociaci západoevropských jaderných dozorů.

Dan Drápal (23. března 1949, Brno) je evangelikální teolog a publicista. V letech 1967–1972 vystudoval evangelickou teologickou fakultu J. A. Komenského v Praze. Pro politickou angažovanost v roce 1968 mu byl upřán státní souhlas k výkonu duchovenského povolání. V roce 1977 se stal vikářem tehdy nejmenšího pražského evangelického sboru v Praze 7 – Holešovicích. O rok později prožil osobní setkání s Bohem a obrácení. O několik měsíců později prožil křest v Duchu svatém. Následoval explozivní růst sboru, který se po sametové revoluci od evangelické církve pokojně a po klidné dohodě oddělil a vznikla církev Křesťanská společenství. Dan Drápal se stal jejím prvním seniorem. V roce 2004 rezignoval a věnuje se jednak překladu Písma, jednak publicistice. Od června roku 2007 byl předsedou KDU-ČSL na Praze 8. Po sjezdu v květnu roku 2009 ze strany vystoupil, aby se mohl věnovat práci v časopisu Konzervativní listy. Napsal také řadu knížek.

Prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M., je významnou osobností akademického i politického života v Česku. Byl jedním ze zakladatelů Katedry politologie v Brně, dlouhá léta jí pak vedl. Byl ředitelem Mezinárodního politologického ústavu Masarykovy univerzity, stál i u vzniku Politologického časopisu, českého odborného politologického periodika. Působil jako vedoucí Katedry mezinárodních vztahů a evropských studií, vedoucí Institutu pro srovnávací politologický výzkum a jako děkan Fakulty sociálních studií. Dvě funkční období pak působil jako rektor brněnské Masarykovy univerzity. Právě v tomto období univerzita zaznamenala výrazný vzestup, stala se významnou evropskou vzdělávací institucí a stále vyhledávanější vysokou školou z řad uchazečů o studium. Za jeho vedení byl mimo jiné spuštěn systém pro odhalování plagiatů prací a postaven kampus v brněnských Bohunicích. Petr Fiala byl také ministrem školství, mládeže a tělovýchovy ve Vládě ČR. Je předsedou ODS.

Jiří Fuchs je filosof, který se věnuje systematickému zpracování filosofie. Vychází z klasického realismu, rozvíjeného v konfrontaci s novověkým myšlením. Vychází přitom z důkladného prověření základů poznání. Je šéfredaktorem Distance – revue pro kritické myšlení. Jiří Fuchs přednáší mimo akademické kruhy už od dob před listopadem 1989 a je v kontaktu s Občanským institutem.

PhDr. Jan Hábl, Ph.D., je pedagog, kmenolog a farář Církve bratrské. Po studiu filozofie výchovy při University of Wales působil na Univerzitě v Hradci Králové. V současné době přednáší v oborech na rozhraní pedagogiky, antropologie, etiky a historie vzdělávání na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. K jeho publikacím patří monografie *Ultimate Human Goals in Comenius and Modern Pedagogy* (2011), *Lecke z lidskosti v životě a díle Jana Amose Komenského* (2011). Je též autorem mnoha drobnějších studií, například *Teaching Essentials through Parables* (2007), *Etika výchovná a nevyhovná, Otázky pedagogické prevence sociálně nežádoucích jevů* (2010), *Vzdělání mravné a nemravné či Vztah poznání a ctnosti v Komenského pedagogice* (2011).

P. Dr. Ing. Ladislav Heryán, Th.D., SDB, (1960, Petřvald u Nového Jičína) vystudoval stavební průmyslovku v Ostravě, kde poznal salesiány, a v 17 letech začal tajně studovat filozofii, aby se mohl stát tajným salesiánským knězem. Salesiánem se stal v létě 1981 po druhém ročníku stavební fakulty VUT v Brně. Stal se inženýrem a po vojně pracoval ještě 3 roky v Brně v panelárně. Přitom všem

pokračoval v tajném studiu teologie. V srpnu 1987 emigroval do Říma. Postgraduálně vystudoval bibliistiku na Papežském biblickém institutu Biblicum a po 10 letech se vrátil do vlasti. V Českých Budějovicích na Teologické fakultě JU učil 5 let Nový zákon a řečtinu, byl ředitelem studentské komunity a duchovně spravoval jednu z budějovických farností. Od září 2002 je v Praze. Nyní je ředitelem salesiánské komunity v Kobylicích. Vyučuje na Institutu ekumenických studií ETF UK, překládá knihy a interní salesiánskou literaturu.

IVAN HLAS TRIO – Ivan Hlas (10. května 1954, Praha) je skladatel, textař, zpěvák, kytarista. Je vyučeným knihkupcem, vystřídal řadu různých zaměstnání (asi třiadvacet), po celou dobu především muzikant. Absolvoval LŠU, obor klasická kytara. Do roku 1971 soukromý písničkář. Hrál v kapelách Žízeň, Yo Yo band, Žlutý pes, Navi Papaya, Nahlas. V roce 1985 točil první album. V roce 2000–2001 spolupracoval s Ladislavem Smoljakem na divadelní hře *Fantom realistického divadla Zdeňka Nejedlého* jako muzikant a herec. O rok později s Navi Papayou album *Obrátíš mi naruby ráno*. Následná změna muzikantů i názvu kapely, od začátku roku 2003 pod názvem Růžový brejle ve složení Hlas, Norbi Kovács, Jaroslav Olin Nejezchleba, Martin Štec, David Landštof. Na podzim 2004 album *Utek mi pes*. Od roku 2005 bohatá koncertní činnost tria Hlas + Nejezchleba + Kovács, v tomto obsazení v roce 2008 nové album *Láska jako oliva* a v prosinci 2011 DVD *Ivan Hlas Trio – Koncert*. V roce 2010 Ivanova literární premiéra v podobě knihy *Za barevným sklem*. V roce 2012 také divadelní hra *Bedřich Smetana – The Greatest Hits* v Divadle ABC, Ivan jako spoluautor, muzikant a herec. **Jaroslav „Olin“ Nejezchleba** (1960, Kyjov) – cellista, baskytarista, příležitostný hráč na mandolu a další strunné nástroje. Po absolvování brněnské konzervatoře působil a působí ve skupinách Marsyas, Etc..., ČDG (Vladimír Mišík), Blues Session, Njorek. **Norbi Kovács** (1968, Šala, SR) – kytara, zpěv. Po prvních muzikantských zkušenostech se v roce 1992 odstěhoval do Prahy. Prošel mnoha kapelami jako Stará cesta, Red Wine, Plazma, spolupracoval s řadou interpretů, zejména s písničkářkou Radúzou. Věnoval se i pedagogické činnosti. Je členem skupiny Lokomotiva a hostuje u kapely PH 5.5. Věnuje se i hudbě filmové a scénické.

P. Mgr. Josef Hurt (Brno) je římskokatolický kněz, publicista, badatel se zaměřením na dobu totality, doktorand FF UJEP. Vystudoval střední průmyslovou školu. V roce 1984 nastoupil na teologickou fakultu v Litoměřicích. Po druhém ročníku byl povolán ke dvoleté vojenské službě do Kežmarku. Čtvrtý ročník studia v roce 1989 přerušil a vstoupil do jezuitského řádu. Studia nakonec dokončil v roce 1996 ve Varšavě. Poté působil coby jáhen krátce v Českém Těšíně, nato strávil jeden a půl roku na Velehradě, od září 1998 se vrátil na sever Čech do Bohosudova. V roce 1999 jezuitský řád opustil. Dne 1. června téhož roku se stal administrátorem farnosti v Duchcově. Strávil také devět let jako farář v Mostě, poté rok v Ústí nad Labem jako vysokoškolský kaplan. Od října 2011 je duchovním správcem farnosti Kryry na Lounsku.

MUDr. Roman Joch (1971, Banská Bystrica) vystudoval medicínu na 1. lékařské fakultě UK v Praze. V letech 1994–1996 byl zahraničním tajemníkem Občanské demokratické aliance. Od založení Občanského institutu v roce 1991 byl jeho spolupracovníkem, od r. 1996 stálým výzkumným pracovníkem. Od roku 2003 je ředitelem Občanského institutu. Přednáší na Národohospodářské fakultě VŠE a na soukromé vysoké škole CEVRO Institut. Hlavními oblastmi jeho specializace jsou politická filozofie, především liberálně-konzervativní myšlení, mezinárodní vztahy, a to především obranné a bezpečnostní otázky, USA a americká politika. Je autorem řady monografií, odborných studií a článků. Je ženatý a s manželkou Janou má tři děti.

Prof. PhDr. Vladimír Just, CSc., (6. května 1946) je divadelní a mediální kritik, teatrolog a VŠ pedagog, šéfredaktor Divadelní revue, člen PEN-klubu a Teatrologické společnosti, laureát Ceny F. X. Šaldy za uměleckou kritiku, autor 15 knižních publikací, mj. *Proměny malých scén; Klauunovy rozpravy; Z dílny malých scén; Paradoxy krále komiků; Věc: Vlasta Burian; Mysterium smíchu; Česká divadelní kultura 1945–89 v datech a v souvislostech; Poklona není můj obor; Werichovo ABC; Slovník fluskulí; Slovník fluskulí 2; Divadlo v totalitě; Šifra mistra Vladimíra*.

Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc., (1965, Praha) vystudoval estetiku a dějiny umění na FF UK. Poté interní aspirantura (doktorské studium) na FF UK, dále v letech 1993–94 studium dějin umění na Central European University v Praze. V letech 1994–2001 byl odborným asistentem na Fakultě architektury ČVUT a na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity. Roku 2001 jmenován docentem pro dějiny architektury na Fakultě architektury ČVUT a v roce 2009 profesorem pro dějiny architektury a ochranu památek na Fakultě architektury ČVUT. V roce 2013 vyšla v nakladatelství Academia jeho kniha *Umění a mystika*.

Ing. Pavel Kohout (25. března 1967) o sobě říká, že je ekonomický beletrista. Bývalý eurooptimista, nyní euroskeptik, vládoskeptik a politikoskeptik. Vytrvalý odmítač nabídek, které se neodmítají. Studoval techniku v Plzni a obor Informační a znalostní inženýrství na VŠE v Praze. Původně se začal zabývat vývojem počítačových her. Od roku 1993 začal pracovat ve finanční oblasti jako ekonomický analytik. Působil jako poradce českých ministrů financí. V roce 2007 se stal spoluzakladatelem finanční skupiny Partners. V letech 2009–2011 byl členem Národní ekonomické rady vlády ČR (NERV), poradního sboru Topolánkovy a následně i Nečasovy vlády a jako její člen se mj. podílel i na přípravě penzijní reformy. Je autorem několika knih (např. *Investiční strategie pro třetí tisíciletí* nebo *Peníze, výnosy a rizika*) a agilním publicistou. Jeho články či komentáře byly publikovány v denících Lidové noviny, MF Dnes, Hospodářské noviny, Právo nebo v časopisech Reflex, Respekt, atd. Jeho kniha *Usvit: kritika politického systému a návrh nové Ústavy pro Českou republiku* inspirovala vznik politického hnutí Usvit přímé demokracie Tomia Okamury.

Prof. RNDr. Vladimír Král, DrSc., je současným předním evropským vědcem v oborech supramolekulární chemie, nanotechnologií a molekulárního inženýrství. Působil v prestižním Institutu Maxe Plancka pro medicínský výzkum v německém Heidelbergu, ve slavné Sessler Group a Institutu Howarda Hugheise v USA, vyučoval na univerzitě v japonském Kjótu, byl ředitelem výzkumu léčiv v Zentivě a nyní vede na pražské VŠCHT mezinárodně respektovanou Skupinu molekulárního rozpoznávání, která se zabývá výzkumem rozpoznávání molekul, intermolekulárních interakcí a využití těchto poznatků ve prospěch života. S kolegy připravuje molekulární systémy pro včasnou diagnostiku nemoci, dávkovací a transportní molekulární systémy pro účinnější a bezpečnější léčbu. Profesor Král publikoval desítky patentů a stovky článků ve světových vědeckých časopisech, napsal řadu knih a je mimo jiné spoluautorem senzačního objevu sloučeniny, která je nyní úspěšně testována a dává naději nemocným AIDS na zastavení nebo značné zpomalení jejich nemoci. Je členem řady vědeckých týmů a je také znám jako odpůrce slepé evoluční teorie vzniku života. „Věřím, že život byl geniálně navržen.“

Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D., (6. ledna 1949, Plzeň) je vysokoškolský učitel, politik filozof a signatář Charty 77, někdejší předseda ODA. V letech 1990–1992 byl poslancem Federálního shromáždění, v letech 1996–1998 poslanecké sněmovny. Mezi léty 1998–2004 byl senátorem, od roku 1998 do roku 2001 předsedou ODA a v roce 2004 neúspěšně kandidoval do Evropského parlamentu. V současné době je členem předsednictva Unie evropských federalistů. Po sametové revoluci přednášel postupně na několika fakultách UK v Praze politickou filozofii. Od r. 2008 vede Katedru politologie a filozofie FF UJEP v Ústí n. L.

Mgr. Kamil Láska, Ph.D., je odborný asistent na Geografickém ústavu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity. Jeho odborné zaměření je Meteorologie a klimatologie, především mikrometeorologie, bioklimatologie a UV klimatologie. Účastní se výzkumů na české vědecké stanici v Antarktidě.

P. Mgr. Jan Linhart absolvoval studium na Cyrilomet. teologické fakultě v Litoměřicích. Do r. 2002 byl duchovním správcem v římskokatolické farnosti v Novém Městě n. Met. Poté působil jako spirituál v Teologickém konviktu v Olomouci. Nyní zastává funkci biskupského vikáře a spirituála kněží v Hradci Králové. Je rektorem kostela P. Marie v Hradci Králové.

Teatr Vítí Marčíka byl založen ve vesnici Drahotěšice. Potulné divadlo několika přátel, které stojí na výrazném charismatu Vítí Marčíka – režiséra, scénáristy, herce, hudebníka atd. V centru zájmu je nejen tvorba

alternativního loutkového divadla, ale využití všech dostupných prostředků, k navázání vztahu a komunikace s divákem. Představení jsou plná typického humoru a moudrosti lidového vypravěče Marčička. Vedle dnes již klasických pohádek, které získaly mnoho ocenění na divadelních festivalech v Česku i zahraničí, vznikají také inscenace pro dospělé (*Robinson Crusoe*, *Mystéria Buffa*, *Setkání v Bellémě* aj.). Teatr však nelze zaškatulkovat ani do divadelního žánru, ani do věkových skupin. Jde o „zjev z jižních Čech“, jak ho označila MF Dnes.

Doc. PhDr. Jaroslav Med, CSc., (19. 4. 1932, Havlíčkův Brod) je literární historik a kritik. Je vědeckým pracovníkem Akademie věd, přednáší českou a světovou literaturu na KTF UK. Dlouhodobě se věnuje především literární historii, recenzní a ediční činnosti. Jako literární historik se postupně soustředil zejména na problematiku moderní české literatury od konce 19. století (dekadence, symbolismus, katolická moderna aj.) a na křesťanský orientovanou tvorbu starší i současnosti (*Spisovatelé ve stínu*). Široké znalosti historické, filozofické, kulturologické a literárněhistorické tvoří pozadí Medovy monografie *Viktor Dyk*, v níž přinesl Dykův první syntetický portrét a vysledoval jeho politický a umělecký vývoj. Své studie shrnul do souboru *Od skepse k naději*. V posledních letech se badatelsky zaměřil na literaturu a kulturu Druhé republiky.

Jana Netočná (1986) je varhanice, absolventka Konzervatoře Evangelické akademie Olomouc.

Mgr. Daniel Nývlt, Ph.D., je odborný pracovník v Ústavu experimentální biologie Přírodovědecké fakulty. Účastní se výzkumů na české vědecké stanici v Antarktidě.

P. Doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D., (1972, Hořice v Podkrkonoší) vystudoval na FF UK Praha obor Historie – etnologie. Poté v letech 1999–2002 absolvoval na téže univerzitě při Ústavu hospodářských a sociálních dějin doktorské studium v oboru Hospodářské a sociální dějiny a v březnu 2002 obhájil disertační práci. V roce 2000 vstoupil do kněžského semináře, kde studoval do roku 2002. Poté pokračoval ve studiu na Univerzitě Fribourg ve Švýcarsku. V letech 2006–2008 studoval na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého Olomouc doktorské studium teologie, specializace církevní dějiny. V červnu 2012 se habilitoval v oboru českých dějin na FF UK. Název jeho habilitační práce je *Bible a historicko-kritická metoda: Česká a světová progresivní exegese ve viru (anti)modernistické krize*. Absolvoval studijní pobyty na Friedrich-Wilhelm University – Bonn (1997), na l'Institut Catholique – Paříž (2002) a na Collegio Teutonico – Řím/Vatikán (2007). Vyučuje na Univerzitě Karlově a Univerzitě Hradec Králové, kde působí i jako vedoucí katedry Kulturních a náboženských studií. V roce 2013 ho biskup Jan Vokál jmenoval postulantem blahověčení umučeného kněze Josefa Toufara.

PhDr. Jiřina Prekopová (žijící v SRN) je diplomovaná psycholožka a psychoterapeutka. V těchto profesích se uplatnila až po emigraci do Západní Německa v r. 1970. Do té doby byla „všim“, i dělnicí v JZD, uklízečkou či telegrafistkou v ČSD; s postupem obrody pracovala v osvětě, rozvíjela model estetické výchovy pro podporu dětské osobnosti. Je autorkou řady vědeckých článků a populárních knih, z nichž se některé staly bestsellery a byly přeloženy do 17 jazyků. Český vyšly: *Malý tyran*; *Děti jsou hosté, kteří hledají cestu*; *Jak být dobrým rodičem*; *Prvorozené dítě*; *Neklidné dítě*; *Když dítě nechce spát*; *Empatie*; *Odhaltě poklad u svého dítěte*; *Nese mě řeka lásky*. Životním úkolem se jí stala možnost obnovy bezpodmínečné lásky pod pevným objemem. V tomto smyslu vyvíjí terapii vztahů v rodině. Zakládá instituty a vzdělávací centra (mj. v Česku pod vedením Dr. Jaroslava Šturmy, v Rakousku, Německu, Španělsku, Mexiku a Jižní Africe). Žije většinou na přednáškových cestách, zřídka je ve svém bytě u Bodamského jezera. Byla jmenována čestnou členkou Česko-moravské společnosti pro psychologii a České společnosti pro sociální pediatrii.

Prof. Mgr. Martin C. Putna, Dr., (1968) je literární historik a kritik. Vystudoval klasickou filologii a slavistiku v Praze a teologii v Českých Budějovicích. Od roku 1991 přednáší na UK v Praze, od roku 2013 je profesorem kulturní antropologie. Působil rovněž jako redaktor revue Souvislosti a jako ředitel Knihovny Václava Havla. Odborně

se zabývá především vztahem kultury a náboženství. Vydal knihy *Česká katolická literatura v evropském kontextu 1848–1918* (1998); *Órigenés z Alexandrie: Kapitola z dějin vztahů mezi antikou a křesťanstvím* (2001); *Řecké nebe nad námi a antický košík: Studie ke druhému životu antiky v evropské kultuře* (2006); *Česká katolická literatura v kontextech 1918–1945* (2010); *Obrazy z kulturních dějin americké religiozity* (2010); *Duchovní portrét Václava Havla v rámu české kultury* (2011); *Obrazy z kulturních dějin ruské religiozity* (2015) a několik knih odborných i esejistických. Překládá z latiny, řečtiny, ruštiny, němčiny a angličtiny.

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D., (20. dubna 1955) je prorektor pro tvůrčí a ediční činnost UK. Stal u zrodu Ústavu dějin křesťanského umění na KTF UK. Jako ocenění za svoji činnost na KTF obdržel v roce 2009 zlatou medaili sv. Vojtěcha od kardinála Dominika Duky. V roce 2000 byl přijat za člena prestižní zahraniční organizaci Görres Gesellschaft (SRN). Od roku 2006 do roku 2014 byl ředitelem Ústavu pro dějiny umění FF UK. Zabývá se starším uměním od rané křesťanské epochy až po konec baroka. Specializuje se na malířství středověku a křesťanskou ikonografii. Podílel se jako spoluautor na řadě mezinárodních i domácích výstavních projektů (např. *Hl. Johannes von Nepomuk 1393–1993*; *Mistr Theodorik*; *Karel IV. císař z Boží Milosti*; *Gotické umění v západních Čechách*; *Nimbus barokní Čechie*; *Obrazy krásy a spásy*).

Prof. PhDr. Jan Sokol, Ph.D., CSc., pracoval jako zlatník, mechanik, v letech 1964–90 vedl vývoj software ve VÚMS Praha. Dálkové studium matematiky, pak antropologie na UK 1993, docent 1997, profesor 2000. Signatář Charty 77, 1990–92 poslanec a místopředseda SN FS ČSFR, v r. 1998 ministr školství, 2003 koaliční kandidát na prezidenta republiky. Nyní působí jako profesor filozofie, proděkan FHS UK. Publikace: *Poselství Ježíšovo* (1969); *Jak počítá počítač* (1977); *Mistr Eckhart a středověká mystika* (1993, 2000); *Čtení z Bible* (1996); *Čas a rytmus* (1996, 2004); *Malá filosofie člověka* (1992, 1998, 2004, 2007); *Člověk jako osoba* (2002); *Moc, peníze a právo* (2007). Přeložil přes 20 knih, v letech 1965–79 byl členem překladatelské skupiny pro ekumen. překlad Nového zákona.

Václav Sokol (1938) je kreslíř, grafik, typograf. Vystudoval střední výtvarnou školu (1953–1958), ale pro svůj „buržoazní a katolický původ“ nesměl studovat dále na vysoké škole. V letech 1959–1967 pracoval v Památníku národního písemnictví a v letech 1971–1990 jako vedoucí propagace, grafik a nakonec jako vrátný ve státním podniku Stavby silnic a železnic. Od 90. let pracuje především jako grafik, ilustrátor a volný umělec. V letech 1993–1999 působil jako grafik čtrnáctideníku *Architekt*. Spolupracuje na typografické úpravě knih (Nakladatelství Triáda, Divadelní ústav) a píše články o výtvarném umění do Katolického týdeníku *Perspektiv a Revolver Revue*.

Věra Sosnarová (5. května 1931, Brno) je česká občanka, která byla ve věku 14 let spolu se svou matkou a devítiletou sestrou 17. května 1945 odvezena sovětskou tajnou službou NKVD do pracovního tábora na Sibiři. Věra a její sestra byly uneseny na základě toho, že jejich matka Ljuba Šimová roku 1922 uprchla před doznávající ruskou občanskou válkou do ČSR. V pracovních táborech, dolech, kolchozech atd. strávily celkem 19 let (od konce roku 1945 do léta 1964). Jejich matka přežila v pracovním táboře jen 3 měsíce, zemřela v noci z 5. na 6. ledna 1946. Roku 1964 ji i se sestrou na přímluvu předsedy jednoho ruského kolchozu propustili do JZD Znojmo, kam docestovaly na počátku roku 1965.

Alfred Strejček (24. listopadu 1941) je herec, moderátor a recitátor. Od 17 let se věnoval divadlu. Po studiích na brněnské JAMU přesídlil do Prahy, kde působil nejdříve v Divadle Jiřího Wolker a v experimentálním divadle *Marinotka*. Brzy se ovšem stal členem souboru Divadla Za branou. V 70. letech byl angažován v Divadle E. F. Buriana, působil i poetické vinárně *Viola*. Režisér Otomar Krejča mu později nabídl místo v Divadle Za branou II., kde zůstal až do roku 1988. Od té doby je na volné noze. Patří mezi hlavní tvůrce festivalu *Ortenova Kutná Hora*. Je nejen interpretem, ale také autorem pořadu o J. A. Komenském *Vivat Comenius*. V roce 2012 vytvořil Pořad o Františku Vladislavu Hekovi, který uvedl na Festivalu F. L. Věka v Dobrušce s violoncellistou Petrem Nouzovským. Patří

i mezi významné a kultivované české moderátory, soustřeďuje se zejména na moderování hudebních pořadů a různých kulturních akcí.

PhDr. Jan Stříbrný studoval na FF UK 1968–1973 (historie – čeština), tajně studium teologie 1980–1989. Zaměstnan v Svazu protifašistických bojovníků (1974–1990), poté v Historickém ústavu Armády ČR (1990–1994). V letech 1995–2013 pracoval v České křesťanské akademii, v období 1996–2014 byl 2. viceprezidentem. V současné době dokončuje *Martyrologium katolické církve v českých zemích ve 20. stol.* Publikace (mj.): *Duchovní v koncentračních táborech*. In: *Češi v nacistických koncentračních táborech, káznicích a věznicích*; *Zidovští vojenští duchovní a židovská otázka v čs. vojsku na západě v letech 1939–1945*. Příběh Alexandra Krause a JUDr. Hanuše Rebenwurzela-Rezka. In: *Postavení a osudy židovského obyv. v Čechách a na Moravě v letech 1939–1945*; *Katolická církev v českých zemích v čase dvou totalit*. In: *České církevní dějiny ve druhé polovině 20. století*; hesla pro *Lexikon für Theologie und Kirche*, sv. 10.; příspěvek *Die Rolle der Kirchen im Protektorat pro Collegium Carolinum*.

Marie Šandová je režisérka, scenáristka, producentka a pedagožka, která natočila řadu dokumentárních filmů, naučných filmů a TV dokumentů. Po studiu střihové skladby (1980) a Katedry dokumentární tvorby FAMU (1982) pracovala v redakci dokumentaristiky a publicistiky ČST (1984–1986), potom v KF (1986–1990), mj. jako asistentka režie cyklu *Manželské etudy* H. Třeštíkové.

Mgr. Jan Špilár (1964, Pardubice) se vyučil kadeřníkem v Hradci Králové a nastoupil jako maskér v Národním divadle v Praze. Během tohoto období ličil na filmu *Amadeus*. Po vojně se přestěhoval do Brna, kde pracoval jako listonoš. V červnu 1987 se oženil s Gitou Pitlikovou a je otcem tří dětí. Vrátil se k profesi kadeřníka v Přerově, Praze a nakonec zpět v Brně. V roce 1993 si otevřel kadeřnické studio *Stříhoruký Edward*, kde pracuje dodnes. Od roku 1999 si při zaměstnání doplňoval vzdělání, v roce 2003 maturoval a v roce 2004 promoval na TF JU v Českých Budějovicích, na katedře praktické teologie. V roce 2008 mu bylo uděleno jáhenské svěcení. Jáhenskou službu vykonává v Brně, v kostele sv. Michala naproti studiu *Stříhoruký Edward*.

P. Mgr. et Mgr. Marek Orko Vácha, Ph.D. (1966, Brno) je římskokatolický kněz, teolog, přírodovědec, pedagog a spisovatel. Je administrátorem farnosti v Lechovicích, kaplanem Římskokatolické akademické farnosti při kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze a přednostou Ústavu lékařské etiky na 3. lékařské fakultě UK. Specializuje se na otázky evoluční biologie a lékařské i environmentální etiky. Vystudoval Přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v oboru molekulární biologie a genetiky. Teologického vzdělání nabyl v Olomouci a Bruselu. Ve své doktorské práci na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity se zaměřil na etickou problematiku poznání lidského genomu a na genetiku chování. Zúčastnil se dvou expedic do Antarktidy (1997, 2000) na základnu *Eco-Base* na ostrově Nelson v Jižních Shetlandách společně s Jaroslavem Pavlíčkem. Mimo desítek odborných a populárních naučných článků je autorem řady knih (*Tančící skály*; *Šestá cesta*; *Návrat ke stromu života*; *Poslední země*; *Místo, na němž stojíš*, je *posvátná zem*; *Probouzení a Neumělcům života*).

Petr Zrno (8. března 1946) je absolvent FAMU v Praze. Od roku 1975 pracoval jako režisér v oboru filmové a televizní dokumentární tvorby, s výjimkou let 1985–90, kdy byl z umělecké činnosti vyřazen a věnoval se tvorbě vědeckých lékařských filmů, za které získal hlavních cen na festivalu *Academia film Olomouc*. Natočil přes sto dokumentárních, publicistických a účelových filmů. V současné době spolupracuje s Českou televizí jako scenárista, režisér a producent. Systematicky se věnuje problematice Balkánu (*Strach a naděje Černé Hory*) a kavkazských zemí. Na hranicích mezi Gruzii a Abchází natočil film *Lidé z údolí řeky Kodor*. V Arménii natočil filmy *Arménie – Dědicvi Řehoře Osvětitelů a 1700 arménských církve*. V Afghánistánu natočil dokument *Afghánistán, země míru a meče*. Se svým dlouholetým kolegou Jiřím Goldem realizoval filmy z oblasti kultury, například *Intimita aneb 24 minut s Janem Koblasou*; *Petr Spielman aneb vědomí souvislostí*; *Nevyhnulost* *Emila Juliše*.

V tomto stručném představení nejsou zahrnuti všichni přednášející a účinkující na 25. AT. Poskytnuté údaje jsou vzhledem k omezenému prostoru kráceny.

DĚKUJEME VŠEM PŘEDNÁŠEJÍCÍM ZA JEJICH OCHOTU I ČAS, KTERÝ AKADEMICKÝM TÝDNŮM VĚNUJÍ.